

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Herman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2015 r. w S.

sprawy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego

z udziałem R. M. (1)

na skutek odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 19 grudnia 2014 roku nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż R. M. (1) z tytułu wykonywania umów zlecenia zawieranych z G. S. (1) w okresie od 6 października 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 grudnia 2014 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 2a, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1, art. 18 ust. 1 a oraz art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2013 r. poz. 1442 ze zm.) w zw. z art. 81 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r., nr 164, poz. 1027 ze zm.) stwierdził, że R. M. (1) podlega w okresie od 6 października 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z G. S. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), a wykonywanych na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. tj. pracodawcy, z którym pozostawał jednocześnie

w stosunku pracy z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w kwotach szczegółowo określonych w treści decyzji.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonej u płatnika kontroli ustalono, że zgodnie z treścią umowy spółki z dnia 17 stycznia 2008 roku przedmiotem działalności Spółki (...) Sp. z o.o. w S. jest m.in. działalność detektywistyczna i ochroniarska, pozaszkolne formy edukacji, wykonywanie instalacji elektrycznych. Ustalono też, iż (...) Sp. z o.o. w S. jest spółką dwuosobową, której większościowym udziałowcem jest G. S. (1) (70% udziałów). W dniach 2 stycznia 2009 roku i 1 września 2010 roku zostały zawarte umowy o świadczenie usług pomiędzy spółką (...) a G. S. (1) prowadzącym indywidualną działalność gospodarczą pod firmą (...), w ramach których G. S. (1) w okresach od 2 stycznia 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku oraz od 1 września 2010 roku do 31 sierpnia 2012 roku, zobowiązał się na zasadzie wyłączności świadczyć na rzecz spółki usługi polegające na przygotowywaniu i opracowywaniu planów ochrony imprez masowych dla klientów zleceniodawcy, przygotowaniu kompleksowej dokumentacji w celu uzyskania opinii oraz decyzji związanych z imprezami masowymi, pozyskiwaniu klientów na świadczenie przez zleceniodawcę usług w zakresie ochrony mienia oraz ochrony i zabezpieczania imprez masowych, rekrutacji dla zleceniodawcy pracowników mogących brać udział w ochronie i zabezpieczaniu imprez masowych obsługiwanych przez zleceniodawcę, a także pracowników potrzebnych do ochrony obiektów, nadzorze nad pracownikami zleceniodawcy w trakcie zabezpieczanych przez spółkę obiektów. W toku kontroli organ rentowy ustalił, że na mocy ww. umów pracownicy (...) Sp. z o.o. m.in. R. M. (1) świadczyli pracę na rzecz swojego pracodawcy, ale za pośrednictwem umów zlecenia zawartych z firmą (...). W konsekwencji ZUS uznał, iż R. M. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z (...) G. S. (1), a wykonywanych na rzecz płatnika składek (...) Sp. z o.o. tj. pracodawcy, z którym pozostawał jednocześnie w stosunku pracy, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach, jako pracownik płatnika składek (...) Sp. z o.o. w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W odwołaniu od decyzji płatnik składek (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o ich zmianę poprzez ustalenie, że R. M. (1) nie podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik (...) Spółki z o.o. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z G. S. (1) w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach. Nadto płatnik wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska płatnik wskazał, iż R. M. (1) wykonując umowy zlecenia zawarte z G. S. (1) działał tylko i wyłącznie na rzecz zleceniodawcy i nie wykonywał żadnych czynności wynikających z realizacji zawartych przez niego z G. S. (1) umów o świadczenie usług. Podkreślił, iż w ramach umów zleceń zawieranych z G. S. (1) odwołujący wykonywał czynności z zakresu zabezpieczenia technicznego procesu ochrony podczas imprez organizowanych przez podmioty oraz w stosunku do obiektów będących w posiadaniu podmiotów, z którymi umowy o ochronę zawierał tylko i wyłącznie G. S. (1). Wykonując czynności z zakresu ochrony w ramach umów zlecenia zainteresowany wykonywał je więc na rzecz dwóch podmiotów – bezpośrednio na rzecz zleceniodawcy G. S. (1) oraz finalnie na rzecz osoby trzeciej beneficjenta tychże usług, tj. pomiotu zlecającego G. S. (1) ochronę obiektu lub ochronę imprezy. W żadnym wypadku rezultatów pracy R. M. nie uzyskiwała spółka (...).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości, podtrzymując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

R. M. (1) w złożonym do akt piśmie procesowym zajął takie samo stanowisko jak (...) Spółka z o.o. Zaprzeczył, by wykonując umowy zlecenia zawarte z G. S. (1) pracował jednocześnie na rzecz spółki (...); wskazał, iż inny był zakres czynności wykonywanych na rzecz obu tych podmiotów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. została zawiązana w dniu 17 stycznia 2008 roku i wpisana do rejestru przedsiębiorców przez Sąd Rejonowy w Szczecinie XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego

pod nr (...). Wspólnikami spółki a zarazem członkami jej zarządu są G. S. (1), posiadający 70% udziałów i M. W., posiadający 30% udziałów.

Spółka zajmuje się świadczeniem usług ochroniarskich i detektywistycznych, posiada koncesję na ochronę fizyczną i ochronę techniczną.

Niesporne.

G. S. (1) prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) G. S. (1) w zakresie ochrony osób i mienia, w szczególności imprez masowych i techniki alarmowej, wpisaną do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta S. pod nr (...).

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej G. S. (1) zatrudnia pracowników na podstawie umów o pracę oraz umów zlecenia. Pracownicy zatrudnieni w ramach umów o pracę to głównie pracownicy administracji oraz pracownicy ochrony na terenie tzw. obiektów stałych. Firma (...) nie posiada koncesji na ochronę techniczną i nie prowadzi usług detektywistycznych.

Niesporne, a nadto dowody:

- zaświadczenie z 07.12.2007r. – w aktach kontroli ZUS,
- zeznania G. S. (1) – w formie elektronicznej oraz transkrypcja;
- zeznania świadka S. B. - w formie elektronicznej oraz transkrypcja.

W dniach 2 stycznia 2009 roku oraz 1 września 2010 roku (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła z G. S. (1) dwie umowy o świadczenie usług na okresy odpowiednio: od 2 stycznia 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku i od 1 września 2010 roku do 31 sierpnia 2012 roku. W ramach tych umów G. S. (1) zobowiązał się na zasadzie wyłączności świadczyć na rzecz spółki usługi polegające na: przygotowywaniu i opracowywaniu planów ochrony imprez masowych dla klientów zleceniodawcy, przygotowywaniu kompleksowej dokumentacji w celu uzyskania opinii oraz decyzji związanych z imprezami masowymi, pozyskiwaniu klientów na świadczenie przez zleceniodawcę usług w zakresie ochrony mienia oraz ochrony i zabezpieczania imprez masowych, rekrutacji dla zleceniodawcy pracowników mogących brać udział w ochronie i zabezpieczaniu imprez masowych obsługiwanych przez zleceniodawcę a także pracowników potrzebnych do ochrony obiektów, nadzoru nad pracownikami zleceniodawcy w trakcie zabezpieczanych przez spółkę imprez masowych, podczas świadczonej przez spółkę ochrony obiektów.

Czynności wchodzące w zakres umów zawartych ze spółką (...) wykonywał co do zasady osobiście, ewentualnie w niewielkim zakresie posiłkował się zatrudnianymi przez siebie pracownikami.

Dowody:

- umowa o świadczenie usług z 02.01.2009 r. - k. 93-96 akt kontroli ZUS,
- umowa o świadczenie usług z 01.09.2009 r. - k. 113-116 akt kontroli ZUS,
- zeznania świadka S. B. - w formie elektronicznej oraz transkrypcja;
- zeznania G. S. (1) - w formie elektronicznej oraz transkrypcja.

W dniu 6 października 2009 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła z R. M. (1) umowę o pracę na czas nieokreślony, zatrudniając go w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku instalatora systemów alarmowych. Miejsce wykonywania pracy określono jako teren województwa (...), a wysokość wynagrodzenia na kwotę 1276 zł brutto. Powyższa umowa trwa nieprzerwanie nadal. W ramach wykonywania powyższej umowy R.

M. świadczył pracę w dni powszednie, w godzinach od 8.00 do 16.00, zajmując się projektowaniem i zakładaniem systemów alarmowych (systemów antywłamaniowych, telewizji przemysłowej) na zlecenie klientów spółki (...). Jego przełożonym w tym zakresie w spółce był M. W..

R. M. (1) był w tym czasie jedynym instalatorem systemów alarmowych zatrudnianych przez spółkę. Spółka zatrudniała wówczas jeszcze kilkanaście innych osób – głównie na stanowiskach pracowników ochrony, jedną osobę na stanowisku detektywa oraz trzech dyrektorów.

Dowody:

- dokumentacja w aktach osobowych R. M. (1) – k. 25 akt sprawy;
- wykaz umów o pracę w spółce (...) – k. 31 akt sprawy;
- zeznania świadka S. B. - w formie elektronicznej oraz transkrypcja;
- zeznania G. S. (1) - w formie elektronicznej oraz transkrypcja.

W dniu 6 października 2009 roku R. M. (1) zawarł ponadto odrębną umowę, nazwaną „umową zlecenia” z G. S. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...). Umowa została zawarta na okres do 31 października 2009r. W jej ramach R. M. zobowiązał się do „ochrony osób i mienia”. Wysokość wynagrodzenia za wykonanie umowy ustalono na 5000 złotych. W umowie wskazano ponadto, że stawienie się na teren obiektu w stanie nietrzeźwym, wprowadzenie się w stan nietrzeźwości w trakcie ochrony obiektu oraz zaniechanie ochrony obiektu z przyczyn nieusprawiedliwionych spowoduje utratę wynagrodzenia wynikającego z umowy.

Dwie kolejne umowy o identycznej treści, na okresy miesięczne, R. M. (1) i G. S. (1) zawarli w dniach 1 listopada 2009r. i 1 grudnia 2009r. Wynagrodzenie za wykonanie pierwszej z nich określono na 7.000 zł, zaś drugiej – na 8.000 zł.

Z kolei w dniu 1 stycznia 2010r. R. M. i G. S. zawarli umowę zlecenia, na mocy której R. M. zobowiązał się do wykonania instalacji systemów alarmowych w uzgodnionych obiektach. Umowę zawarto na okres 1 miesiąca, wynagrodzenie za jej wykonanie określono na 7.000 złotych. Pierwszego dnia każdego kolejnego miesiąca roku 2010 R. M. (1) i G. S. zawierali kolejne umowy zlecenia, identycznej treści jak wyżej wskazana umowa.

Dowód: umowy zlecenia pomiędzy R. M. i G. S. – w aktach kontroli ZUS.

Czynności związane z wykonywaniem poszczególnych umów zlecenia zawieranych z G. S. (1) R. M. (1) wykonywał w weekendy, ewentualnie popołudniami, po godzinach pracy w spółce (...). W ich ramach wykonywał czynności z zakresu zabezpieczenia technicznego procesu ochrony imprez, w tym imprez masowych, co do których umowy na ochronę obiektów zawierał z poszczególnymi kontrahentami G. S. (1). Zdarzało się niekiedy, że instalował także systemy alarmowe na obiektach ochraniających przez G. S. (1) jako osobę fizyczną, prowadzącą działalność gospodarczą.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz G. S. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nie ochraniały tych samych obiektów ani tych samych imprez masowych równocześnie – w tym samym czasie. Oba podmioty nie podzlecały sobie nawzajem wykonywania usług w zakresie ochrony osób i mienia. Oba podmioty posiadają osobne bazy osób (po kilkaset osób), z którymi współpracowały w ramach umów zlecenia dla potrzeb ochrony imprez masowych doraźnie zlecanych przez kontrahentów zewnętrznych.

Dowody:

- zeznania świadka S. B. - w formie elektronicznej oraz transkrypcja;
- zeznania G. S. (1) - w formie elektronicznej oraz transkrypcja.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Stosownie do treści przepisu art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 1442 z późn. zm., dalej jako: ustawa systemowa), za pracownika w rozumieniu tej ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przepis ten – dla celów ubezpieczeń społecznych - rozszerza pojęcie „pracownika” na dwie sytuacje, niezwiązane z wykonywaniem stosunku pracy. Pierwsza z nich dotyczy wykonywania pracy na podstawie jednej z wymienionych w przepisie umów prawa cywilnego przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy. Druga - wykonywania pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest to, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy ona na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą. W konsekwencji, nawet gdy osoba ta (pracownik) zawarła umowę o dzieło z osobą trzecią, to pracę w jej ramach wykonuje faktycznie dla swojego pracodawcy, gdyż to on uzyskuje rezultaty jej pracy (tak: uchwała Sądu Najwyższego z 2 września 2009 r., sygn. akt II UZP 6/09).

Podstawowym skutkiem uznania osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej za pracownika jest objęcie jej obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi, rentowymi, chorobowymi i wypadkowymi tak jak pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej). W związku z tym osoba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia do wymienionych ubezpieczeń społecznych. Obowiązek ten obciąża płatnika składek (art. 36 ust. 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Zważywszy, że w stosunku do pracownika płatnikiem składek jest pracodawca (art. 4 pkt 2 lit. a ustawy systemowej), a art. 8 ust. 2a rozszerza pojęcie pracownika na jego dalszą aktywność w ramach umowy cywilnoprawnej, jeżeli w jej ramach świadczy on pracę na rzecz swojego pracodawcy, naturalne i zgodne z wykładnią literalną tego przepisu jest uznanie, że także w zakresie tej sfery aktywności należy go uznać na potrzeby ubezpieczeń społecznych za pracownika tego właśnie pracodawcy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r. II UZP 6/09).

Pracodawca, ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu stosunku pracy, powinien więc zsumować wynagrodzenie z umowy cywilnoprawnej z wynagrodzeniem ze stosunku pracy. Takie rozwiązanie wydaje się również uzasadnione w sytuacji, gdy umowa cywilnoprawna została zawarta z innym podmiotem (osobą trzecią), lecz praca w jej ramach jest wykonywana na rzecz pracodawcy. Stosownie do regulacji przepisu art. 18 ust. 1a ustawy systemowej, przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej jedynie "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy. Pracodawca może więc dokonać potrącenia ze środków pracownika uzyskanych u niego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r. II UZP 6/09).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, sąd uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowody nie dał podstaw do przyjęcia, aby beneficjentem pracy R. M. (1) wykonywanej w ramach spornych umów zlecenia był jego pracodawca - spółka (...), a nie formalny zleceniodawca G. S. (1), prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...).

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach przeprowadzonej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontroli oraz złożonych w toku niniejszego postępowania, a także w oparciu o zeznania świadka S. B. oraz przesłuchanie G. S. (1). Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości sądu. Za wiarygodne uznał sąd także zeznania świadka S. B. oraz G. S. (1). Sąd pominął dowód z przesłuchania zainteresowanego R. M. (1), gdyż pomimo prawidłowego wezwania, nie stawiał się on na termin wyznaczonej rozprawy, nieobecności tej nie usprawiedliwił i nie wniósł o odroczenie posiedzenia.

Tak zgromadzony materiał dowodowy pozwolił ustalić, że (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. i G. S. (1) w spornym okresie łączyły dwie umowy o świadczenie usług tożsamej treści (zawarte w dniu 2 stycznia 2009 roku i 1 września 2010 roku), w ramach których G. S. (1) zobowiązał się na zasadzie wyłączności świadczyć na rzecz spółki (...) usługi polegające na: przygotowywaniu i opracowywaniu planów ochrony imprez masowych dla klientów zleceniodawcy, przygotowaniu kompleksowej dokumentacji w celu uzyskania opinii oraz decyzji związanych z imprezami masowymi, pozyskiwaniu klientów na świadczenie przez zleceniodawcę usług w zakresie ochrony mienia oraz ochrony i zabezpieczania imprez masowych, rekrutacji dla zleceniodawcy pracowników mogących brać udział w ochronie i zabezpieczaniu imprez masowych obsługiwanych przez zleceniodawcę a także pracowników potrzebnych do ochrony obiektów, nadzorze nad pracownikami zleceniodawcy w trakcie zabezpieczanych przez spółkę imprez masowych, podczas świadczonej przez spółkę ochrony obiektów. Organ rentowy nie zaoferował jednak w toku postępowania jakichkolwiek dowodów, w oparciu o które koniecznym byłoby przyjęcie, iż współpraca między oboma podmiotami realizowała się także poprzez zatrudnianie przez G. S. (1) pracowników spółki (...) dla realizacji – za pośrednictwem G. S. – zadań tejże spółki.

W tym miejscu trzeba podkreślić, iż zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą Sądu Najwyższego do postępowania odrębnego z zakresu ubezpieczeń społecznych w zakresie postępowania dowodowego ma zastosowanie - bez żadnych ograniczeń - reguła wynikająca z art. 232 k.p.c. W postępowaniu takim obowiązuje więc zasada kontrydiktoryjności i dowodzenia swoich twierdzeń przez stronę. Wydanie decyzji przez organ rentowy w postępowaniu administracyjnym nie zwalnia go od udowodnienia przed sądem jej podstawy faktycznej (tak wyrok SN z dnia 7 stycznia 2010 roku, sygn. akt II UK 148/09). Odwołanie od decyzji organu rentowego wszczyna postępowanie sądowe i w tym znaczeniu jest podobne do pozwu. Jednakże nie jest to zwykłe postępowanie cywilne, w którym regułą jest, że powód powinien udowodnić fakty, na których opiera powództwo. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych kontroli podlega bowiem decyzja organu rentowego i rozkład ciężaru dowodów będzie zależał od rodzaju decyzji. Jeżeli jest to decyzja, w której organ zmienia sytuację prawną ubezpieczonego, to organ powinien wykazać uzasadniające ją przesłanki faktyczne. Organ rentowy, jako strona postępowania cywilnego, ma więc udowodnić fakty, z których wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 roku, I UK 269/06). W niniejszej sprawie organ rentowy winien był przedstawić więc jednoznaczne dowody na to, iż beneficjentem pracy R. M. (1) wykonywanej w ramach umów zlecenia zawieranych z G. S. była spółka (...), z tych bowiem faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne. Żadne takie dowody nie zostały jednak przedstawione, a organ rentowy wykazał się całkowitą biernością w przedmiotowym procesie, co spowodowało, iż nie dowiódł procesowo prawdziwości swojego stanowiska zawartego w zaskarżonej decyzji. Merytoryczna kontrola decyzji w postępowaniu sądowym nie może bowiem oznaczać ustalania czy wręcz poszukiwania za organ rentowy przez sąd faktów potwierdzających jej zasadność. Takie działanie sądu, nawet jeśli podyktowane byłoby chęcią obrony interesu społecznego (finansów organu rentowego, z którego kasy wypłacane są świadczenia dla ogółu obywateli), naruszałoby wszak zasadę kontrydiktoryjności procesu.

I tak, sąd dostrzegł to, co organ rentowy uczynił jedyną przesłanką swojego rozstrzygnięcia, a mianowicie fakt, że w spornym okresie oba podmioty – spółka (...) - działały w podobnej branży (różniło je tylko to, że G. S. (1) nie posiadał koncesji na ochronę techniczną i nie prowadził usług detektywistycznych), zaś zakres obowiązków powierzanych R. M. na podstawie umowy o pracę zawartej ze spółką (...) oraz na podstawie kolejnych umów zlecenia zawieranych z G. S. (1) mógł wydawać się identyczny, skoro były to czynności związane z ochroną osób i mienia. Sama ta konstatacja nie dawała jednak wystarczających podstaw do przyjęcia, że praca wykonywana przez zainteresowanego w ramach umów zlecenia zawieranych w czasie trwania stosunku pracy była pracą świadczoną również na rzecz pracodawcy - spółki (...). Na podstawie zebranych w sprawie dowodów nie sposób było bowiem ustalić, aby w spornym okresie oba te podmioty świadczyły usługi na rzecz tych samych kontrahentów, tj. na tych samych obiektach i imprezach masowych lub że spółka (...) zlecała G. S. (1) usługi dotyczące ochrony mienia. Tylko w takiej zaś sytuacji możliwym byłoby uznanie, że istnieją podstawy do zastosowania przepisu art. 8 ust. 2 ustawy systemowej. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego (na który złożyły się m.in. zeznania S. B. i G. S. (1)) wynika bowiem coś całkiem przeciwnego, a mianowicie to, że w wykonaniu umów zlecenia zainteresowany wykonywał czynności związane z szeroko rozumianą ochroną osób i mienia, w tym przede wszystkim z zabezpieczeniem technicznym, wyłącznie na rzecz G. S. (1) i klientów jego przedsiębiorstwa, nie zaś na rzecz spółki (...) i jej klientów. Brak jest też dowodów na to, aby spółka (...) podzlecała

G. S. (1) swoje kontrakty. Rezultat pracy R. M. (1) w zakresie umów zlecenia przypadła więc wyłącznie jego faktycznemu zleceniodawcy, tj. G. S. (1).

Mając powyższe na względzie, sąd – na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – zmienił w punkcie I wyroku zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił, iż R. M. (1) nie podlega z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z G. S. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami.

W punkcie II wyroku sąd – w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 5 i § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461) – zasądził od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującej spółki tytułem kosztów procesu kwotę 60 złotych. Na koszty procesu złożyło się bowiem w tym przypadku wyłącznie wynagrodzenie pełnomocniczki odwołującej spółki – adwokat Ł. P..